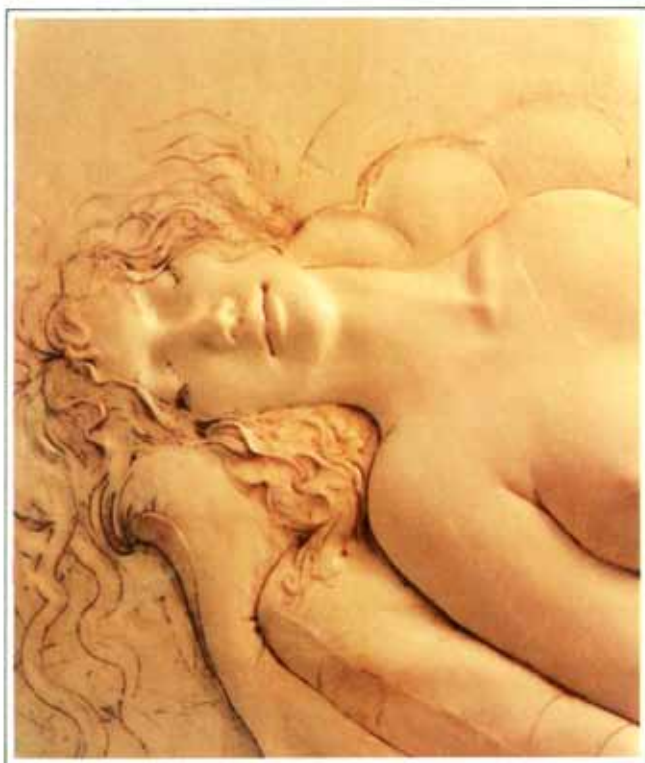

Marguerite Duras
KUZHEY ÇİNLİ
SEVGİLİ

♥
CAN

Türkçesi
HÜLYA TUFAN

Marguerite Duras
KUZEY ÇİNLİ
SEVGİLİ

ÇAĞDAŞ DÜNYA YAZARLARI

Bu kitap, İstanbul'da Can Yayınları'nda dizildi,
Özal Basımevi'nde basıldı. (1992)

Marguerite Duras
KUZEY ÇİNLİ
SEVGİLİ

ROMAN

Türkçesi
HÜLYA TUFAN

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Bâbüâli Caddesi No. 19 Kat 2, 34410 Çağaloğlu, İstanbul

Telefon: 528 61 13 Fax: 513 51 88

Özgün adı
L'amant de la Chine du nord

ISBN 975.510.385-6

© Éditions Gallimard / Onk Ajans Ltd. Şti. /
Can Yayınları Ltd. Şti. (1991)

Thank'a

Kitabın adı 'Sokakta Aşk', 'Sevgilinin Romanı' ya da 'Yeni Baştan Sevgili' olabilirdi. Sonuç olarak daha geniş, daha doğru iki başlık arasında bir seçim yapma durumunda kaldık. 'Kuzey Çinli Sevgili' ya da 'Kuzey Çin'.

Yıllar önce öldüğünü öğrendim. 1990 Mayısıydı, yani bir yıl olmuş. Öleceğini hiç düşünmemiştim. Sadec'te gömüldüğünü, mavi evin olduğu gibi durduğunu, evde ailesinin ve çocuklarının oturduğunu da söylediler. İyiliği, sadeliğiyle Sadec'te sevilen biriymiş, yaşamının sonunda iyice dine vermiş kendini.

Yapmakta olduğum çalışmayı olduğu gibi bıraktım. Kuzey Çinli sevgilisiyle çocuğun öyküsünü yazdım: Bu öykü, Sevgili'de yer almamıştı, aradan yeterli zaman geçmemişti. Bu kitabı, onu yazmanın çılgınca mutluluğuyla kaleme aldım. Bir yıl bu romanın içinde durdum. Çinliyle çocuğun yaşadıkları o aşk yılının içine kapandım.

Posta vapurunun gidişinin yani çocuğun gidişinin ötesine geçemedim.

Çinlinin bedeninin, teninin, cinsel organının, ellerinin ölebileceğini düşünmemiştim. Bir yıl boyunca, Vinh-Long feribotunda Mekong Nehrinin geçildiği yaşı yeniden yaşadım.

Bu kez, anlatının akışında, göz kamaştırıcı ışığın içinde, Thanh'in ve küçük ağabeyin, bu değişik çocuğun yüzü aniden ortaya çıkıverdi.

Bu insanlarla, yalnızca bu insanlarla, öykünün içinde kaldım.

Yeniden bir roman yazarı oldum.

Marguerite Duras
(Mayıs 1991)

Okul avlusunun ortasında bir ev. Camı, çerçevesi tamamen açık. Sanki bir şenlik var. Pencere ve kapılardan Strauss ve Franz Lehar'ın valsleri, bir de *Ramona* ve *Çin Geceleri* duyuluyor. İçeride, dışarıda, her yerde sular akıyor.

Ev, bol suyla yıkıyor. Yılda iki-üç kez böyle yıkanır. Dost boy'lar¹ ve komşu çocukları seyretmeye gelmişler. Bol bol su fişkırtarak yardım ediyor, camları, duvarları, masaları yıkıyorlar. Bir yandan yıkıyor, bir yandan da Avrupa müziğine ayak uydurarak dans ediyorlar. Gülüyor, şarkı söylüyorlar.

Canlı, mutlu bir şenlik.

Müziğin kaynağı anne, bitişik odada piyano çalan bir Fransız Madamı.

Dans edenlerin içinde çok genç bir delikanlı var, Fransız, yakışıklı, çok genç bir kızla dans ediyor, o da Fransız. Birbirlerine benziyorlar.

Kız, o ne ilk kitapta, ne ondan öncekinde, ne de bünada adı olmayan kız.

Oğlan Paulo, o genç kızkardeşin, adı olmayanın taptığı küçük ağabey.

Şenliğe bir delikanlı daha geliyor: Pierre. En büyük ağabey.

Şenliğin birkaç metre ötesinde durup bakıyor.
Uzun süre şenliğe bakıyor.

---

1. Boy: Doğuda yerli uşaklara verilen ad. (Çev.)

Sonra yapacağını yapıyor. Küçük boy'ları itiyor; ürküp kaçıyorlar. Küçük ağabeyle kızkardeşten oluşan çiftte ulaşıyor.

Sonra yapacağını yapıyor: Küçük ağabeyi omuzlarından tutuyor, giriş katının açık penceresine kadar itiyor. Ve gaddarca bir görevi yerine getirmişçesine, onu bir köpek gibi dışarı atıyor.

Küçük ağabey kalkıyor ve dosdoğru koşarak kaçıyor, tek söz etmeksizin bağıyor.

Genç kızkardeş peşinden gidiyor: Pencereden atlayıp ona ulaşıyor. Oğlan, avlunun çitinin yanına uzanmış, ağlıyor, titriyor, böyle olacağına ölmeyi yeğlediğini söylüyor... Böyle, ne?.. Bilmiyor, unutmuş bile. Yapanın ağabey olduğunu söylemedi.

Anne, tekrar piyano çalmaya başladı. Ama komşu çocuklar geri dönmediler. Boy'lar da çocukların kaçtığı evi terk etmişlerdi.

Gece oldu. Dekor aynı.

Anne hâlâ orada, öğleden sonra 'şenlik' olan yerde.

Etraf toparlanmış. Eşyalar yerli yerine konmuş.

Anne bir şey beklemiyor. Krallığının, şöyle bir gördüğümüz ailenin merkezindedir o.

Anne artık hiçbir şeye engel olmuyor. Hiçbir şeye engel olmayacaktır artık.

Olacakların olmasına göz yumacaktır.

Burada anlatılan öykü boyunca da böyle yapa-

caktır.

O, cesaretini yitirmiş bir anadır.

Anneye bakan ağabeydir. Anneye gülümsüyor ağabey. Anne onu görmüyor.

Bu bir kitap.
Bu bir film.
Bu, gece.

Burada konuşan ses, kitabın yazılı sesi.
Kör bir ses. Çehresi yok.
Çok genç.
Suskun.

Düz bir sokak. Gaz lâmbalarıyla aydınlatılmış.
Çakıllı, sanki. Eski.
İki yanında dev ağaçlar.
Eski.

Bu sokağın her iki yanında taraçalı beyaz villalar var. Parmaklıklar ve bahçelerle çevrili.

Burası, Fransız Hindiçini'nin güneyinde, taşrada bir görev bölgesi.

Yıl 1930.

Fransız mahallesi.

Fransız mahallesinin bir sokağı.

Gecenin kokusu, yasemin.

Nehrin yavan ve yumuşak kokusuna karışmış.

Önümüzde biri yürüyor. Konuşan o değil.

Çok genç bir kız bu, belki de bir çocuk. Öyle görünüyor. Yürüyüşü yumuşak. Ayakları çıplak. Zayıf. Belki de sıska. Bacakları... Evet... Bir çocuk. Serpilmiş bir çocuk.

Nehir yönünde yürüyor.

Sokağın ucunda, lâmbaların sarı ışığı kıyameti kopartıyor, o neşe, o sesler, türküler, kahkahalar: evet gerçekten de nehir bu. Mekong Nehri.

Bir balıkçı köyü.

Deltanın başlangıcı. Nehrin bitimi.

Yolun yanında uzanıp giden parktan duyulan müzik bir balo müziği. Genel Valilik Parkının oradan geliyor. Bir plak, unutulmuş besbelli, bomboş parkın ortasında dönüp duruyor.

Demek ki, bu görev bölgesinin şölenu orada, park boyunca uzanan parmaklığın ardında yapılmış. Plağın çaldığı, birkaç aydır moda olan bir Amerikan dansının müziği.

Genç kız, parka doğru sapıyor. Parmaklıkların ardından şölen yerini görmeye gidiyor. Kızı izliyoruz. Parkın karşısında duruyoruz.

Marguerite Duras

KUZHEY ÇİNLİ

SEVGİLİ

Marguerite Duras'ın neredeyse her yapıtının -roman, oyun senaryo- kökleri, kendi yaşamında, Hindicini'de geçen çocukluk ve genççilik dönemindedir. Yazar, yayınevimizin üçüncü kez yayınlamaya hazırlandığı *Sevgili* adlı romanıyla 1984 Goncourt Ödülü'nü almış, roman dünyanın birçok ülkesinde satış rekorları kırmış, okurların sevgilisi olmuştu. *Sevgili*'yi Jean-Jacques Ann sinemaya uyarladı. *Kuzey Çinli Sevgili*, bu filmin, yani *Sevgili* romanının filminin romanı. *Marguerite Duras*, bir mitosa dönüştürdüğü ailesinin kızlarına, bu ailenin bireylerinin çizgi ve ahlâk dışı ilişkilerine yeni bir neşter vuruyor; *Sevgili*'de anlattığı öyküye bir başka gözle bakıyor: Yitik ve yıkılmış anne, bir karabasana dönüşen büyük ağabey, taparcasına sevilen ve yasak cinsel ilişki kurulan küçük ağabey, çay ve bal kokan Çinli sevgili ve kitabın adandığı, tamamlanmamış bir sevgili olan Thanh. *Marguerite Duras*, önceki kitaplarında boş bıraktığı sayfaları dolduruyor, yazmadığı satırları yazıyor *Kuzey Çinli Sevgili*'de. Belki de kendini tamamlıyor. Bir başyapıttan yola çıkan bir başka başyapıt.

Kapaktaki resim: FRANK GALLO

ISBN 975.510.385-6